

העליון הורה לביהמ"ש המחוזי לדון בייצוגית נגד הרכבת

הרכב שופטי בית המשפט העליון פסק באחרונה כי נוהל הפיזי בגין איחורים של רכבת ישראל אינו מונע מנוסעים ברכבת מלהגיש בבית המשפט תביעות לפיצויים בגין איחורים של הרכבת

13:16 30.06.2013 מאת: יסמין גואטה

הרכב שופטי בית המשפט העליון פסק באחרונה כי נוהל הפיזי בגין איחורים של רכבת ישראל אינו מהווה הסדר ממצה ואינו מונע מנוסעים ברכבת מלהגיש בבית המשפט תביעות לפיצויים בגין איחורים של הרכבת. השופטים קיבלו ערעור שהוגש על פסק דינה של השופטת רות רונן מבית המשפט המחוזי, שדחתה בקשה לאישור תביעה ייצוגית שהוגשה כנגד הרכבת.

התובעים הייצוגיים, שגית פן ואור נוי, רכשו כרטיס נסיעה לרכבת, אך באותו בוקר נפסקה תנועת הרכבות בכל רחבי הארץ למשך כשעה, כתוצאה מאסיפות הסברה שערך ועד עובדי הרכבת - מתוך כוונה להביא לתוצאה זו. חלק מהנוסעים שהחזיקו בכרטיסי הנסיעה כלל לא עלו לרכבת ונסעו באמצעי תחבורה חלופיים, וחלקם הגיעו ליעדם באיחור.

על רקע זה הגישו התובעים ב-2007 בקשה לאישור תביעה ייצוגית. הם טענו, באמצעות עוה"ד עפר פירט ודוד סולמא ממשרד עוה"ד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עו"ד, כי הפסקת תנועת הרכבות כמוה כהפרת הסכם בין רכבת ישראל לבין נוסעיה. בנוסף, הם טענו כי רכבת ישראל התרשלה שכן לטענתם "לא הודיעה לנוסעים לפני תחילת ההשבתה על החשש לקיומה, על מנת שיוכלו לכלכל את צעדיהם בהתאם".

השופטת רונן מבית המשפט המחוזי ציינה כי נוהל הפיזי של הרכבת מקנה כרטיס נסיעה חינוך ברכבת עבור איחור של למעלה מחצי שעה ושני כרטיסי נסיעה בגין איחור העולה על שעה שלמה. לדבריה, "נוהל זה נקבע על מנת להימנע מהסיכון הרובץ על הרכבת לתביעה בסכומים גבוהים בגין כל איחור ואיחור. וכי הפרשנות האובייקטיבית וההוגנת מביאה לתוצאה לפיה דמי הנסיעה ברכבת משקפים תוחלת של נזק בגין פיזי על איחורים". השופטת הוסיפה כי "הגדלת הפיזי הפוטנציאלי אינה רצויה בדרך כלל מבחינת הלקוחות הסבירים, מאחר שפירוש הדבר הוא כי הסיכון המוגבר של הפיזי יגולגל לנוסעים במסגרת מחירי הנסיעה באופן שיביא להעלאת מחירים".

התובעים הייצוגיים הגישו ערעור בו טענו כי "הקביעה לפיה נוהל הפיזי מהווה הסדר ממצה הינה מרחיקת לכת. זאת, בשעה שאף הרכבת מודה כי ניתן להגיש נגדה תביעות בגין איחורים בסכום העולה על הקבוע בנוהל הפיזי". לדבריהם, "נוהל הפיזי אינו חל על מעשים מכוונים, מעשי זדון או רשלנות רבתי".

השופט ניל הנדל, שלפסק דינו הצטרפו נשיא בית המשפט העליון אשר גרוניס והשופט עוזי פוגלמן, ציין כי "הקביעות של בית המשפט המחוזי - הגיון בצידן. ואולם, נדמה כי בנסיבות הסכסוך הקונקרטי, מצטיירת תמונה שונה". השופט ציין כי "גם לשיטת הרכבת נוהל הפיזי אינו מהווה הסדר ממצה, ואם הלקוח אינו מסתפק בו הוא רשאי להגיש תביעה בערכאות משפטיות מתאימות".

לכן, הדגיש השופט, אם הרכבת אינה שוללת את זכותו של נוסע לגשת לערכאות, "שגה בית המשפט המחוזי כשקבע כי כוונת הצדדים בהתקשרותם בחוזה הנסיעה היתה לשלול

בכל מקרה תביעה לפיצויים מעבר לקבוע בנהל הפיצוי". לדבריו, המסקנה היא כי לא היה מקום לקבוע כי נהל הפיצוי מהווה הסדר ממצה שאינו מאפשר לתבוע את הרכבת, וכנגזרת - אין להניח על בסיס קביעה זו כי אין אפשרות סבירה שהתובעים יצליחו בתביעתם. בית המשפט קיבל את הערעור וביטל את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה נהל הפיצוי מהווה הסדר ממצה בין הרכבת לנוסעיה. עוד קבע כי בית המשפט המחוזי יבחן את התאמת ההליך לתביעה ייצוגית. בנוסף, חייבו השופטים את הרכבת בהוצאות משפט בסך של 25 אלף שקל. עו"ד עפר פירט מסר בתגובה: "אני מברך על פסיקת בית המשפט העליון שקבעה כי זמנו של הציבור אינו הפקר וכי לא ניתן עוד לחמוק מאחריות לאיחורים של הרכבת באמצעות מתן פיצוי זניח לנוסעים".

[עשו לנו לייק לקבלת מיטב הכתבות והעדכונים ישירות לפייסבוק שלכם](#)